

Usnesení

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudkyní Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobkyně: **H. G.**
zastoupené advokátem JUDr. Lukášem Havlem
sídlem Blanická 174, 541 01 Trutnov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti sdělení Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 22. října 2020, č. j. KUKHK – 31198/UP/2020 – 2 (JH), a o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 20. listopadu 2020, č. j. KUKHK – 31691/UP/2020 (SI)

takto:

- I. Žaloba proti sdělení Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 22. října 2020, č. j. KUKHK – 31198/UP/2020 – 2 (JH), se odmítá.
- II. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 20. listopadu 2020, č. j. KUKHK – 31691/UP/2020 (SI), se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové domáhá zrušení dvou výše specifikovaných rozhodnutí, která se vztahují k řízení o dodatečném povolení stavby: Novostavba administrativního objektu Svoboda nad Úpou na pozemku p. č. st. X a p. č. X v katastrálním území X II (dále jen „stavba“ či „předmětná stavba“).
2. K žádosti žalobkyně bylo dne 21. 10. 2019 zahájeno řízení o dodatečném povolení stavby a k této žádosti vydal Městský úřad Svoboda nad Úpou, jako stavební úřad, dne 16. 12. 2019 pod č. j. SVO/3752/2019 rozhodnutí, kterým stavební úřad ve výroku I. podle § 139 odst. 2 a 3 a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu dodatečně povolil výše specifikovanou stavbu a ve výroku II. rozhodnutí stanovil podmínky dokončení stavby.
3. Proti uvedenému rozhodnutí podal dne 10. 10. 2020 odvolatel (jako opomenutý účastník) odvolání, kterým se domáhá účastenství v souvislosti se stavební činností vztahující se k předmětné stavbě. Odvolání bylo předloženo žalovanému, který jej přezkoumal stran

včasnosti a přípustnosti a následně vyhodnotil, že odvolatel je opomenutým účastníkem řízení o dodatečném povolení předmětné stavby. Žalovaný tedy postupem podle § 92 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) sdělením ze dne 22. 10. 2020, č. j. KUKHK-31198/UP/2020 – 2 (JH), vrátil správnímu orgánu prvního stupně spis s pokynem k rozhodnutí o odvolání opomenutého účastníka řízení.

4. Výše uvedené sdělení žalovaného žalobkyně považuje za rozhodnutí ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a napadá je správní žalobou. Ve své žalobě žalobkyně odkazuje na nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. III. ÚS 542/2009, ze kterého plyne povinnost správního orgánu v případě rozhodování podle § 92 odst. 1 správního řádu vydat rozhodnutí, které je žalovatelné žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. Dle žalobkyně musí výše uvedený závěr dopadat i na dikci § 92 odst. 2 správního řádu, neboť i v tomto případě je zasahováno do jejích práv.
5. Druhým rozhodnutím, tj. rozhodnutím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 20. 11. 2010, č. j. KUKHK – 31691/UP/2020 (SI), žalovaný podle § 98 správního řádu zrušil závazné stanovisko orgánu územního plánování Městského úřadu Trutnov ze dne 22. 11. 2019, č. j. MUTN 98865/2019, které bylo vydáno podle § 96b stavebního zákona. Závazné stanovisko bylo vydáno k záměru „Novostavba administrativního objektu Svoboda nad Úpou“. Závazné stanovisko bylo zrušeno, neboť bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.
6. Pro právní posouzení projednávané věci se soud musí nejprve vypořádat s otázkou, zda výše uvedená rozhodnutí žalovaného podléhají přezkumu v řízení o správní žalobě před správním soudem.
7. V prvním výše nastíněném případě je předmětem žaloby úkon žalovaného označený jako sdělení vydaný podle § 92 odst. 2 správního řádu. Tímto sdělením bylo reagováno na odvolání tzv. opomenutého účastníka správního řízení.
8. Posouzení toho, zda odvolání bylo podáno včas a je přípustné, přísluší pouze odvolacímu správnímu orgánu, který může na základě ustanovení § 92 správního řádu korigovat nesprávný postup správního orgánu, který rozhodnutí vydal a jenž se domníval, že bylo podáno opožděné či nepřípustné odvolání. Prvostupňový správní orgán tak nesprávně předal spis podle věty poslední § 88 odst. 1 správního řádu a nezaslal stejnopis odvolání ostatním účastníkům řízení k vyjádření, případně nedoplnil řízení (§ 86 odst. 2 správního řádu).
9. Pokud odvolací orgán shledá, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, vrátí věc správnímu orgánu, který rozhodl v prvním stupni. Forma vrácení věci správnímu orgánu, který rozhodl v prvním stupni, zde není předepsána a odvolací správní orgán tak učiní písemným úředním sdělením ve smyslu § 15 správního řádu, v němž se omezí pouze na sdělení důvodů, které ho vedly k posouzení odvolání jako včasného a přípustného (k tomu srov. Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: *Správní řád. Komentář*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 583).
10. V prvním případě napadeném žalobou tedy žalovaný postupoval podle § 92 odst. 2 správního řádu a vydal úřední sdělení ve smyslu § 15 správního řádu, kterým správní orgán prvního stupně vyzval, aby bylo řádně postupováno stran následného předložení

spisu k posouzení odvolání opomenutého účastníka řízení. Toto úřední sdělení není rozhodnutím ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., neboť v danou chvíli samo o sobě není způsobilé zasáhnout do právní sféry žalobkyně. Nejde o situaci, na kterou by dopadalo rozhodnutí Ústavního soudu, které krajskému soudu předkládala žalobkyně, toto se vztahuje výlučně na rozhodnutí odvolacího správního orgánu ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu, neboť v tom případě jde o rozhodnutí, kterým se řízení končí.

11. Žalobkyně tak v prvním případě napadá úkon žalovaného, kterým je pouze regulován další procesní postup a ve smyslu § 5 s. ř. s. zde ještě nepřipadá v úvahu ingerence správního soudu.
12. Vzhledem k výše uvedenému tak krajský soud dospěl k závěru o nutnosti odmítnutí žaloby ve vztahu k prvnímu žalobkyní napadenému úkonu žalovaného a to dle § 70 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) a § 68 písm. e) s. ř. s.
13. V případě druhého žalobkyní napadeného rozhodnutí jde o rozhodnutí žalovaného vzešlé z přezkumného řízení iniciovaného v odvolacím správním řízení samotným správním orgánem, který takové řízení vede, tj. v režimu § 149 odst. 6 správního řádu, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2020, respektive nyní v § 149 odst. 8 správního řádu ve znění platném a účinném od 1. 1. 2021. Zároveň je nutné zdůraznit, že jde o rozhodnutí zrušující přezkoumávané závazné stanovisko.
14. Krajský soud dospívá k závěru, že i druhé žalobou napadené rozhodnutí žalovaného o zrušení závazného stanoviska je z přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu vyloučeno, neboť není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.
15. Tento závěr krajský soud opírá o rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2020, č. j. 2 As 8/2018 – 76, ze kterého plyne judikatoní závěr, že: *„Úkon, jímž nadřízený orgán v přezkumném řízení podle § 149 odst. 6 správního řádu zrušil závazné stanovisko dotčeného orgánu, není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., a je proto ze soudního přezkumu vyloučen podle § 70 písm. a) s. ř. s. Žalobu proti takovému úkonu musí soud odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s.“*
16. Pro další a podrobnější argumentaci stan nepřípustnosti žaloby žalobkyně ve správním soudnictví krajský soud odkazuje na výše citovaný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dostupný na www.nssoud.cz).
17. S ohledem na vše výše uvedené nezbylo krajskému soudu než žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. d) s. ř. s. odmítnout, a to i ve vztahu k druhému, výše uvedenému a žalobkyní napadenému rozhodnutí žalovaného.
18. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové dne 16. února 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu